

Kristinimelise õnnis loofus.

Traktaatiselts Wenemaal, Riias.
Internatsionaali Traktaatiselts, Hamburis.

— 1911 —

Kristiinimese õnnis lootus.

„Sest Jumala arm, mis õnnistust saadab, on ilmunud kõigile inimestele, ja juhatab meid, et meie peame ärasalgama jumalafartmata elu, ja ilmalikud himud, ja peame mõistlikult ja õieti ja jumalafartlikult elama sessinatšes maailmas, ja ootama õnnist lootust, ja suure Jumala, ja meie Õnnistegija Jeesuse Kristuse auu ilmumist.“ Tiit. 2, 11–13.

Paulus seletab ülemas kirjakohas, et ristiiinimese õnnis lootus muud midagi ei ole, kui meie Õnnistegija ilmumine suures wäes ja auus. Misjugune wäärtus aga Kristuse jälletulemisel Jumala rahwale on, ja mis seda õndsaks lootuseks teeb, selgineb kõige parem sellest, kui meie selle asja üle Jumala sõnas õiete järel uurime. Meie leiame seal, et seesinane õpetus otse nagu kullasoon, hakatusel küll aina harwalt, siis aga ifka rikkamalt ja kaunimalt läbi terve püha kirja ulatab, kummi ta lõppeks täielikuks saanud kauni lõputiwina ja õndsja lootusena kõigile sellele auukrooni peale paneb. Mitte üksi, et Paulus seda asja peale ülemal ülespandud kirjakoha weel 67 korda nimetab, waid ka wanad kiriku isad, patriarchid, prohwetid ja ewangelistid püüawad wõidu, pühast Waimust aetud, selle püha lootusele õiget wäärtust anda. Ja kõigi nende amala meeste Meister wõi Õpetaja ei ole omal ajal mitte ära unustanud, nii mõndagi tähendamise sõna ja imetähte anda, mis tema tulewiku tähtsust ja selle peale ettevalmistamise tarwidust filmi ette peawad seadma, Tema wõimne troosti sõna ei olnudgi muud kui: „Ma tahan jälle tulla!“ Ja koguni 60 aastat pärast oma taewaminemist läkitab Tema, kes oma Isa paremal käel istub, oma ingli läbi kogudusele rõemu-ilmutamise ja tõutuse: „Jah wiist, ma tulen nobedasti!“ Kui nüüd Issand ja

Waim nii sagedasti ühe niisuguse tähtja sündmuse üle kõneleb, siis on see ka tõesti väärt, et Jumala lapsed jeda hoolega tähele paneksivad ja südamesse võtaksivad.

Esimised ristiniimesed tundsiwad ka dieti selle töö tähendust. Mitte üksi, et nad Jssanda sisse uskusiwad ja Teda armastasiwad, waid nad heitsiwad ka oma lootust selle peale, kelle õnnist nende juures olemist mõnedgi nendest tema maa peal olemise ajal oliwad maitnuud, ja kellest nemad nüüd oma wendadele waimustatult kõnelesiwad. Rahjuks aga sai esimehe armastuse jahutamisega see, mis pühadele apostlite ajajärgus ja weel mõni aeg taga järel rõemuks, kinnituseks, harjutuseks, tagasihutamiseks ja kõige pühamaiks lootuseks oli olnuud, mis neid nende kannatamistes ja tagasiusumistes imelikult oli tuetanud, aega mööda ifka enam ja enam äraunustatud ja kõrwale jäetud. Ristikogudus wõttis kiusaja healt kuulda ja sai sellest ifka enam wõrgutatud. Koguduse waimulik mõistus selle asja kohta sai ekfiõpetuste läbi pimestatud ja kautas peagi oma wäärtuse. Wõeriti äraseletamise kombe wõttis wõimust, ja selle wastu, et Kristuse jälletulemist sõna sõnalt wastu wõtta, ekfiti waimulikusse äraseletamise wiisisse, otse kui tuleks Jssand inimese surma juures, et omakõid ära tuua, wõi nagu tuleks ta waimu wäes hingesse, ehk et kiriku ülendamine maailma filmis tema riigi hakatus oleks. Sügawaid haawu on waenlane selle õpetuse kombe läbi lõõnud, mille läbi kristlikul kirikul weel tänapäewani on kannatada. Sagedasti küllalt on nii mõnegi muidu nii otsekohese ristiniimese mõistus see läbi jaanud segatud, nõnda et ta selle õpetuse kannist wäärtust mitte ei wõinud äratunda, ja liig palju küll on neid, kes wale ekfiarwamiste tõttu sellele kannile lootusele oma südame ust mitte ei awa.

Et Kristuse tulemine, selle wastu, et see üks waimulik ja nägemata oleks, tõesti üks ifikline, sõnasõnalt wõetud ja nähtaw on, wõib piiblis hulga tunnistuste läbi tõendatud saada. Kõige esite lastu Jssandat ife kõneleda: „Ja siis peab hulguma kõik rahwa jugu maa

peal, ja peavad nägema inimese Poja tulewat taewa pilwete peal suure wäe ja auuga." Matt. 24, 30. Edaft kuulgem inglite tunnistust, kui Kristus oli taewa ülesse läinud: „See sinane Jeesus, kes teilt on üleswõetud taewasse, see peab tulema sell' samal kombel, kui teie Teda olete näinud taewasse araminewat." Apöstl. t. 1, 11. Need sõnad on kahtlemata ja õiged, ja häda sellele, kes neid tahawad waimliseks uduks muuta. Jssand tuleb niisama ihulikult, tõelikult ja nähtawalt taewast maha, nagu jüngrid Teda õlimäel on näinud ülesse taewa minewat; ta tuleb niisama täitsa kehalikult, nagu inglid seda pärast taewaminemist jüngritele kinnitasiwad, et Ta saada tulema, nimelt nii, nagu nad Teda on näinud taewa minewat. Seda tõendust ei wõi, ilma et püha kirja sõnale jundi peale paneks, mitte waimliselt ära seletada, sest muidu kaub lõppeks kõik udusse.

Nõnda seletab ka apostel Paulus mitmel kohal, et Jssand omas kaunis auusas ihus ja omaste ihuliku äraseletamise otstarbeks saab jälle tulema. See ei sünni tõesti mitte surma wõi patust pöörmise puhul. Et Jssand ja Onnistegija mitte lambris, ega kõrbes, ega nägemata ei ilmu, selle wastu ei pane mitte üksi tema kindlasti, kes seal juures end kõigist läbi tungiwa ja igal pool nähtawa walguga wõrdleb, waid ka Joannes ütleb Jlm. r. 1, 7: „Waata, tema tuleb pilwetega, ja kõik filmad peavad Teda nägema, ka need, kes Teda on läbi pistnud, ja kõik maa fugu-harud peavad tema pärast hulguma; jah, aamen.“ Peaks ometi Jumala rahwas kõigi nende tunnistuste juures, mitte üksi osasaamisel Jssanda surma kuulutama, waid ka teiste sõnade peale 1. Kor. 11, 26 mõtlema, „senni kui Tema tuleb“, ja õige hoolega „Meie Jsa“ palwes paluma: „Sinu riik tulgu!“

Et aga mõni hing, kes tõesti Kristuse jälletulemist usub, ometi weel mitte õieti selle wäärtusest ei suuda aru saada, seda mitte tõesti ei armasta ja kui õndsat lootust omas südames ei kanna, siis tahame nüüd seda otstarbet, tähtsust ja wäge Jumala sõna walguse paistusel tähele

panna. Õnnistegija ei ole mitte veel sellega rahul, et Ta jüngeritele kindlas kõnes wõi tähendamise sõnaga oma ilmunist tõendanud ja kirjeldanud, wõi neile hull ajatähti, mis tema jälletulemise eel pidiwad käima, teada annud, waid Ta annab neile mõnele koguni sell' ajal juba oma tulewiku auust ja wäest wäikese näituse ja lasseb neid jellest kaunist rõemu juba ette äratunda, et nende meeles õnnist ootust muutmata kinnitada. Peale selle, kui Ta enne Matt. 16, 27. 28 jüngerite wastu omast auulikust jälletulemisest kõigi oma inglitega on kõnelenud, annab Ta neile kauni tõutuse, et mõned mitte surma ei pea maitsuma, „enne kui nemad inimese Poja näewad tulewat omas kuningriigis.“ Järgmine peatükk näitab meile, kuidas see tõutus sai täidetud, ja kes need „mõned“ olivad.

Kuus päewa pärast ülemal tähendatud tõutuse wõttis Jeesus Peetrust, Jakooobust ja Joannest — neid „mõned“ — enesega ühe kõrge mäe peale ja sai seal nende ees muudetud; tema pale paistis otsegu päike, tema „riided saidad walgeks otse nagu walgus ja nagu lumi, niisugust karwa, mida ei keegi wärwija maa peal ei osta nii walgelt teha,“ ja Mooses ja Elias näitawad endid neile ja kõnelesiwad Temaga. Seal heledast pilwest ütles: „See sinane on mu armas Poeg, kes minu meele pärast on, Teda kuulge.“ See nähtus mõjus nii kaunilt jüngerite peale, et Peetrus ütles: „Jssand, siin on meil hea olla; kui Sa tahad, siis teeme seia kolm maja, ühe Sinule, ja ühe Moosesele, ja ühe Eliale.“ Kui nad aga mäelt alla läksiwad, käskis neid Jssand ja ütles, nemad ei pidada seda näitamist ühelegi ütlemata, kuni pärast tema surrust ülestõusmiste. Et see tõesti näitus Kristuse jälletulemisest oli wõib tõesti nendest sõnadest aru saada, mida üks neist tunnistajatest ülespannud: 2. Peetr. r. 1, 16–18: „Sest meie oleme oma Jssanda Jeesuse Kristuse wäe ja tulemise teile teada annud, ei mitte kui need, kes omast peast kawa lasti wõetud tühja juttude järel käinud, waid meie oleme ise tema suurt auu näinud . . . kui meie Temaga püha mäe peal olime.“

Kristus avaldas teega selgesti oma tulewikku ja näitas oma wäge ja auu; tema jüngrid andsiwad seda usklikudele teada ja need, selle õndsa mõtte mõjul, ootasid südamliku igatsemisega oma Opetaja jälletulemist ja kõnelesiwad sellest. Kuid kuidas on sellega nüüdsel ajal lugu? Issanda jälletulemise ootust ei saa mitte enam wägewa sõnaga kuulutatud ega selleks kasulikuks ja tagasihutawaks inimeste pühitsemise abinõuks peetud. Liig suur hulk Sioni wahtidest waitiwad selle üle wõi arwawad seda kõrwaliseks asjaks; rahuhüüd on rahwaste hulka uinutanud, ja õnnis lootus, mis mitmesuguste wale ette- rääkimiste mõjul peaaegu otjas on, on ainult siin ja seal veel leida. Mitte asjata ei manitse Issand: „Walwate!“

Jüngrid ei näinud mitte ainult jälletulemise auu mäe peal, waid ka selle wäge Moosese ja Eliase äraseletamises. Mikspärast aga ilmusiwad otse nemad? Meie leiame wana seaduse raamatus, et Mooses küll saanud maetud, aga Juuda r. 9. salmi järel peab ta ülestõusnud olema. Elias aga sai, ilma et ta surma saanud maitsta, äraseletatud ja taewasse üleswõetud. Seesama peab ka sündima, kui Issand ilmub; need kes haudades on, tõusewad üles hukkaminemata põlwes, ja need, kes elus on, saawad muudetud. 1. Kor. 15, 51. Nõnda etendawad Mooses ja Elias usklikute kaks klassi, neid, kes hauas on, ja neid, kes siis alles veel elus on, ja need mõlemad on kauniks tunnistujeks „ülestõusmise wäest“ wõi „meie Issanda wäest ja tulewikust“, kuidas seda Petrus nimetab, sest et see Kristuse ilmunisega ühte läheb. Sell' päewal, kui Kristus, meie elu saab awalikuks, siis peawad kõik temaga auu sees awalikuks saama (Kol. 3, 4), mitte ükski Mooses ja Elias. Ta saab siis „meie halwa ihu muutma, et see tema äraseletatud ihu sarnatseks peab saama“. Wil. 3, 21. Siis ilmub Õnnistegija „neile, kes tema peale ootawad õnnistuseks“, ja wõtab neid enese juurde, et nad seal oleksiwad, kus Tema on. Joan 14, 3. Siis saame meie, kes meie elame, ülestõusnud õigete selfsis pilwete sees kistama, ja nõnda wahetpidamata Iss-

jauda juures olema. 1. Tessj. 4, 17. Siis ei saa mitte üksi Õnnistegija paistma kui päike, vaid ühes Lemaga kõik õiged. Matt. 13, 43. Kui ristiniimine selle aja peale edasi waatab, siis on ta tänulik, et tal waja ei ole paluda, et Õnnistegija, Mooses ja Elias ürikejeks ajaks omad majad tema juurde teeksiwad, vaid et Ta ise pea „igawestes hoonetes“ nende juures tohib elada täielikus rõemus.

Kristuse teine tulemine on usklikule tema tasumise aeg. Seepärast ütleb Joannes ilm. r. 22, 12: „Waata, ma tulen nobedasti, ja mu pall on minuga, igawhe kätte tasuda, nõnda kui tema on.“ Siis ettetulewal ülestõusmisel tasutakse õigetete head teud, mis nad ilma oma kasu nõudmata on teinud. Luuk. 14, 14. See on siis see aeg, kus need, kes filmaveega külwanud, rõemuga peawad lõikama. „Siis nad tulewad rõemuga ja toowad omad wihud.“ Otsse nagu põllumees ootab maa kauri wilja peale ja seal juures täis kannatust on, nii ka on Jumala laps täis kannatust ja ootab Issanda tulewiku peale, „mill' ta saab lõikama wahetpidamatta“. Siis läheb ta oma taewase igawese rahuse Kanaani maale ja elab linnas, mille Ghitaja ja Allustaja Jumal on. Issanda ilmumine on nõnda siis aeg, mill' Jumala lapsed saawad ülesäratatud, mundetud, heaga tasutud, ühendatud ja ülesse wõetud, et selle juures olla, kelle peale nad on lootnud. Kristuse awalikuts saamine an see aeg, mill' kõik usklikud endid rõemustawad „kirjeldamata ja kauri rõemuga.“

Seft et wiimsel ajal walmistatud õnnistus awalikuts saab, waadati juba wanasti selle aja peale ette, kui kõige lootuste festpaiga peale. Genof, seitšmes Adamast, ütles: „Waata, Issand tuleb mitme tuhande pühadega.“ Job hüüdis: „Ma tean, et mu Lunastaja elab, ja saab mind pärast põrmust äratama, ja saan siis selles ihus olema, ja saan omas lihäs Jumalat nägema.“ Niisama lootis ka Daarwet: „Mina saan ju palet näha õiguses, küll ma saan kõik rohkesti ju näust, kui ma üles ärkan.“ Saulu

r. 17, 15. Selles jamas waimus nagu nemad, kõnelewad ka uue seaduse mehed, — nii Peetrus: „Siis peate teie, kui kõige ülem Karjane awalikuts jaab, ilmanärtsimata auukrooni saama.“ 1. Peetr. 5, 4. — Ja Paulus oma elu lõpul: „Mis muud veel, õiguse kroon on mulle tallele pandud, mis mulle Issand, õige Kohtumõistja, tulemise päewal tahab anda, aga mitte üfspäinis mulle, waid ka kõigile, kes tema tulemist armastavad.“ 2. Tim. 4, 8. Ja lõppeks 1. Joan. 3, 2: „Mu armsjad, meie oleme nüüd Jumala lapsed, ja ei ole veel mitte awalikuts saanud, mis meie saame olema; aga meie teame, kui Ta jaab awalikuts saanud, et meie tema sarnatsed peame olema; sest meie saame Teda näha, nõnda kui Tema on.“

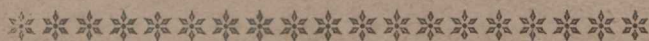
Miks aga ei wõi nüüdse aja ristirahwas kõige nende hulga tunnistuste külge ka mitte omad külge lisada? Miks on nende seas nii wähe Sioni müüridest juttu? On Sioni wahid linna igalpool kõlawa rahuhüüdega uinuma pannud, selle eest, et rahwast ohu eest hoiatada? Uinub Sion magujas unes ja julges elus, kuna ta ometi niute ümber pandud wõõga ja põlewate lampidega peaks peigmehete wastu minema, Teda ootama? Kas ta ka maailmaga wõidu wiimseil päewil warandusi korjab, tulele roaks, kuna seewastu ta kotikese peaks tegema, mis mitte ei wanune, warandust korjama, mis mitte ei kahane? Otsib ta maailma auu ja kuulsust, kuna ta seewastu peaks oma halwa põlweaga rahul olema ja end kadumata krooni järele wälja sirutama? Need on tõesti tõsised küsimised igale Sioni lapsele.

Issand, kes jeda kurba seisukorda küll ettenägi, hiiab seepärast alati ja ühtepuhku oma koguduse poole: „Walwake!“ Ta annab temale tähendamise sõnad, nagu toona juutidele, millest teine oma oleku wõiks tundma õppida, ja katsub teda walwamisele erutada. Et kogudus nüüd aga uinumises aega ei raiskaks, lasseb Ta tähtse taewa ja maa peal, marutuules ja weewoogudes, auujärgede kõikumises ja rahwaste rahutuses, kulla hulga kogumises ühel poolel ja wiletuses teisel poolel ilmuda; jah, Sioni

rahuhüüdes ja tuimade pillamisesgi. Kes on tark ja paneb seda tähele ja usub, et taewariik on ligi jõudnud? Aga otse seepärast, et suures hulgas pimedus walitseb, otse kui Noa ja Loti ajal, lasseb Ta sell' ajal oma prohwetlikku sõna kui heleda walguise paista, et see laewuke, mis juba ligi 6000 aastat waewalisel teekonnal on, ometi ka õnnelikult wiimse aja ohu rünnakute ja wettemäsfust läbi julgesse sadamasse kaunile rahule wiidud saaks. Mitte üksi oma trükitud sõna kõigis keeltes ja murrakutes, waid ka juusõnalt lasseb Ta ewangeliumi taewariigist, lõpetuse ligi olemisest, kuulutamise läbi laiale lautada kõigis maailmas tunnistusjeks kõigi rahwastele. Jah, mida Joannes Patmose saare peal nägi, lähneb ikka enam tõeks, ja juba 60 aastat hüüab ingel suure healega: „Kartke Jumalat, ja andke temale auu, sest et tema kohtu tund on tulnud.“ Jlm. 14, 7. Hull neist, kes Jssanda kutsmist Joelis 2, 1 tähel panewad, puhuwad Sionis pasunat, hüüawad Jumala püha mäe peal, manitsewad tõijse healega, et Jssanda päew jõuab ja ligi on. Nad katjuwad rahwast walmistada, mis Jssanda peale ootab, Tema teede peal ja Ta käskudes kõnnib, end lahti kiskub maailmast ja end puhastab, nagu Temagi puhas on.

Mitte kaua enam ei saa nemad hüüdma, — pea on armuaeg möödas. Paljud saawad siis, ise endid süüdis-tades sunnitud olema ütleva: „Lõikus on möödas, sumi on kadunud, ja meile ei ole abi saanud.“ Pea saab öeldama: „Löö sirbiga, ja lõika; sest aeg lõikujele on kätte jõudnud, sest maailma lõikus on küpsjeks saanud.“ Siis saab ilmuma inimese Poeg pilwetes ja musttuhanded inglid tema ümber; Tal saab kuldkroon tema pea peal olema ja käes teraw sirp. Ta saab siis ka sinu külge lööma, armas lugija! Kui väga tähtjas on see sellepärast, otjust teha, nii kaua kui see weel tänapäew on.

Andku Jumal sulle armu, hoiatawa wahimehe healt wõtta kuulda, und eneselt äraraputada, niudele wõõ ümberpanna, lambid põlema süüdata, südamete õnnist lootust õhutada ja südilt paluda: „Jah, Jssand Jeesus, tule pea!“

Raamatute väljaandmise kuulutuse.

Internatsjional (üleilmiline) traktaatselts annab kristli-
tuid raamatuid, ajalehti ja vähemaid kirjasi välja mitmes
keeles. Dige rohkelikult on raamatuid Saksa, Inglise,
Prantsus, Hollandi, Daani ja Rootsi keeles. Üsna hea
väljavalik aga on ka juba olemas Ungari, Böömi, Wene,
Pohla, Eesti, Läti, Lättawi keeles jne, ja tuleb neid jär-
geste veel juurde. Raamatute nimekirjasi saadetakse ilma
maksuta kätte. Adresseerigu:

Riga, Kl. Newastr. 12, Rußland.

Hamburg, Grindelberg 15a.

Basel, Nonnenweg 22, Schweiz (Schweitsis).

Gland, Waadt, Schweiz (Schweitsis).

Watford, Stanborough Park, Herts, England (Inglismaal).

Christiania, Akersgaden 74, Norwegen (Norras).

Stockholm, Rungsgatan 34, Schweden (Rootsis).

Helsingfors, Unionsgatan 4, Finland (Helsing, Soomenaal).

Konstantinopel, Deutsche Post Galata 109, Türkei.

New York City, 32 Union Square East, U. S. A. (Põhja
Ameerika Ühendat-Riigid).

Washington D. C., Takoma Park Station, U. S. A. (Põhja
Ameerika Ühendat-Riigid).

College View, Nebraska, U. S. A. (Põhja Ameerika Ühen.-Riig.).

Mountain View, Santa Clara Co., Californ. (Ameerikas).

Ottawa, 173 Second Ave., Ontario. (Ameerikas).

São Bernardo Estação, S. P. R. São Paulo, Brasiilien.

Buenos Aires, Florida, F. C. R., Argent. (Lõuna-Ameerikas).

Santiago, Casilla 43, Correo 3, Chile (Tšiili riik).

Kapstadt, 56 Roeland Street, Süd-Afrika (Kaplann, Kap-
maal Lõuna-Afrikas).

Calcutta, 39-1 Free School St., Indias (Lõuna-Ausias).

Warburton, Victoria, Australien (Australias).

